851/10

Den 20. september 2010 blev i sag nr. 77.393:

xxxxx xx xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

TrygVesta Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne, der har Familieforsikring med retshjælpsdækning i TrygVesta Forsikring A/S, klager ved deres advokat over selskabets afvisning af at yde dækning i forbindelse med en retssag, hvor klagerne er sagsøgt med påstand om, at klager A. har givet ugyldige gaver til klager B. svarende til et beløb på 300.000 kr.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at der er tale om en erhvervsmæssig tvist, hvilket i henhold til forsikringsbetingelserne er undtaget dækning.

Klager A. blev ved dom af 7/1 1997 dømt til at betale 225.906,20 kr. med tillæg af renter til et kommanditselskab. Gælden stammede fra hendes investeringer i kommanditanparter.

Efter dommen overdrog kommanditselskabet fordringen til et andet selskab, som ved stævning af 30/4 2009 sagsøgte klagerne med to påstande:

> "Sagsøgte 1, [A.], tilpligtes at anerkende, at hun til sagsøgte 2, [B.], har ydet ugyldige gaver, svarende til kr. 300.000,00 - subsidiært et af Rettens skønnet mindre beløb - idet sagsøgte 2, [B] tilpligtes at anerkende at have modtaget netop nævnte gaver og til at være pligtig at betale et til gavernes værdi - kr. 300.000,00 (subsidiært et af retten skønnet mindre beløb) til sagsøger og dette med tillæg af sædvanlig procesrente af kr. 175.906,20 fra sagens anlæg til betaling sker.
>
> **SAGENS FAKTISKE OG RETLIGE OMSTÆNDIGHEDER:**

Nærværende sag drejer sig om, hvorvidt sagsøger kan kræve den gæld, som sagsøgte 1 har til sagsøger, betalt af sagsøgte 2 med henvisning til retsvirkningslovens bestemmelser, nærmere bestemt lovens §§ 30 - 32, der omhandler ugyldige gaver og retsstillingen mellem gavemodtager og gavegivers kreditorer.

Sagsøger har et tilgodehavende hos sagsøgte 1 på kr. 225.906,20, hvortil kommer procesrente af kr. 47.906,20 fra 1. maj 1995 til 1. juli 1996 og af kr. 175.906,20 fra 1. juli 1996 til betaling sker, samt sagsomkostninger /fogedomkostninger med kr. 9.500,00.
…
Sagsøgte 2 er direktør og bestyrelsesmedlem i samme selskab og således … Biler A/S og er også direktør og bestyrelsesmedlem i selskaberne … Ejendomme A/S og … Holding.

Sagsøgte 1 er bestyrelsesmedlem i alle 3 nævnte selskaber.

Sagsøgte 2 har oplyst, at han i 2008 havde en nettoløn på kr. 216.000,00, svarende til kr. 18.000,00 år. måned, hvortil kommer udbytte fra selskaber på kr. 67.000,00.

Sagsøgte 2 er ejer af ægtefællernes bolig, beliggende …

Der er p.t. tinglyst et ejerpantebrev med meddelelse til … i denne ejendom - et ejerpantebrev på kr. 3.700.000,00.

Det er oplyst, at ejerpantebrevet står til sikkerhed for kassekredit, der er trukket med kr. 3,0 mio og hvor sagsøgte 2 er i færd med at optage nyt realkreditlån på omkring kr. 4,0 mio. Provenuet af sidstnævnte lån skal - igen efter det oplyste - anvendes til indfrielse af kassekreditten.

Sagsøgte 2 er ligeledes ejer af en lejlighed i Tyrkiet. Denne lejlighed blev erhvervet i 2007 for kr. 1,4 mio.

Købesummen er - endnu en gang efter det oplyste - finansieret ved træk på ovennævnte kassekredit.

Sagsøgte 2 er også ejer af husstandens bil af mrk. Rover. Denne bil er købt kontant.

Sagsøgte 2 har også været ejer af ejendommen …, der er adresse for ovennævnte … Ejendomme A/S. … Ejendomme A/S har ved tinglyst skøde den 14. juli 2006 købt ejendommen af sagsøgte 2 i forbindelse med virksomhedsomdannelse, og hvor den af sagsøgte 2 personligt drevne virksomhed med udlejning af fast ejendom omdannedes til aktieselskab i henhold til reglerne om apportindskud.

De sagsøgte har ladet tinglyse ægtepagt i 1988, og hvor det er aftalt, at der ikke skal være formuefællesskab, og at alt hvad de sagsøgte hver især erhverver skal være særeje.

Ægtepagten fremlægges som bilag …

Det gøres herefter i kort form til støtte for sagsøgers påstand gældende:

at de sagsøgte har indrettet sig på en sådan måde, at der for sagsøgte 1 er søgt skabt kreditorly,

at sagsøgte 2 formelt ejer alle væsentlige aktiver,

at sagsøgte 1 hver måned overfører og/eller anvender hele sin nettoindkomst til betaling af ægteparrets fællesudgifter og herunder også udgifter til de af sagsøgte 2 formelt ejede aktiver i form af den faste ejendom, lejlighed i Tyrkiet og bilen som er sagsøgte 2's særejeaktiver,

at disse overførsler indeholder et væsentligt gavemoment,

at disse månedlige gaver er ugyldige i forhold til [A.] kreditorer herunder sagsøger i henhold til retsvirkningslovens § 30, idet der ikke er oprettet ægtepagt omkring disse overførsler og idet der ikke er tale om sædvanlige gaver, hvis værdi ikke står i væsentligt misforhold til [A.'s] økonomiske kår,

at [A.s] overførsel og/eller anvendelse af hele sin månedlige nettoindkomst er at betragte som bidrag over evne til et underhold, som ikke i forhold til [A.s] livsvilkår kan anses for passende,

at de sagsøgte - med den måde, hvorpå man har indrette økonomien - handler illoyalt overfor sagsøger som kreditor,

at [A.] med de månedlige overførsler/betalinger løbende har gjort og gør sig insolvent.

at de ugyldige gaver - som sagen foreligger oplyst - er ydet over en længere årrække.

at de månedlige gaver passende bør fastsættes til kr. 7.000,00, hvilket er ensbetydende med at den samlede gave over en 5-årig periode beløber sig til langt mere end sagsøgers principale påstand,

at en månedlig gave på kr. 7.000,00 er ensbetydende med, at sagsøgte 1 har ydet og sagsøgte 2 har modtaget over en ca. 4-årig periode en gave, der overstiger sagsøgers principale påstand.

at retten alternativt kan fastsætte de månedlige gavers værdi til blot kr. 5.000,00, hvilket igen er ensbetydende med, at sagsøgte 1 har ydet og sagsøgte 2 har modtaget en samlet gave, der på en kun 5-årig periode svarer til sagsøgers principale påstand,

at sagsøgte og jfr. retspraksis kan rette krav direkte mod sagsøgte 2 om betaling af det samlede gavebeløb, svarende til sagsøgers principale påstand."

Klagernes advokat har ved skrivelse af 1/7 2009 ansøgt selskabet om forhåndstilsagn til retshjælpsdækning i sagen.

Ved skrivelse af 10/ 9 2009 meddelte selskabet afslag på forhåndstilsagnet med henvisning til, at tvisten ikke var opstået i forsikringsperioden. Efter telefonisk samtale med klagernes advokat ændrede selskabet ved skrivelse af 16/9 2009 begrundelsen for sit afslag, idet selskabet medgav at søgsmålsgrunden lå inden for forsikringstiden, men at

sagen ikke var omfattet af forsikringen, der ikke dækker omkostninger til erhvervsmæssige tvister.

Klagerne var utilfredse med selskabets afgørelse, og da selskabet fastholdte afslaget, blev sagen indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klagernes advokat har i skrivelse af 3/12 2009 over for nævnet bl.a. gjort gældende:

> "Som det fremgår af stævningspåstanden, drejer sagen sig alene om, at [klagerne] skal anerkende, at [B.] har modtaget ugyldige gaver fra [A.] under henvisning til bestemmelsen i retsvirkningslovens §32.
>
> Det er korrekt, at [A.s] gældsforhold oprindeligt skyldes køb af nogle anparter, hvilket der er fremlagt en dom for, som stævningens bilag 1. I den konkrete sag bestrides det ikke, at [A.] skylder dette domsbeløb.
>
> Som **bilag …** fremlægges svarskrift med bilag …, hvoraf undertegnede på vegne de sagsøgte har påstået frifindelse.
>
> Det vil vise sig ved en nærmere gennemgang af sagens bilag, at der ikke er sket nogen overførsler fra [A.] til [B.] i den periode, hvor sagsøger påstår, at overførsler er sket.
>
> Det bemærkes endvidere, at ægtepagten, der er fremlagt ved stævningen som bilag …, er tinglyst den 3. juni 1988, og at kravet mod [A.] er opstået i 1996.
> …
> Der er således ingen tvivl om, at sagen alene drejer sig om spørgsmålet om, hvorvidt der er overført ugyldige gaver i strid med bestemmelsen i retsvirkningslovens §32, fra [A.] til [B.]
>
> Tvisten har således privatretlig karakter.
> …
> Det er klagerens opfattelse, at det er åbenbart, at der ikke er tale om en erhvervsmæssig tvist, men at der er tale om en tvist af helt privatretlig karakter."

Selskabet har i svarskrivelse af 28/12 2009 til nævnet bl.a. anført:

> "Retshjælpsdækning er afvist, fordi retshjælpsforsikringen ikke dækker tvister i forbindelse med erhvervsudøvelse.
> …
> Det er vores opfattelse, at retssagen anlagt mod vores kunder ægtefællerne [klageren] udspringer af den investering i kommanditanparter [A.] på et tidspunkt foretog og i hvilken forbindelse hun den 7. januar 1997 blev dømt til at betale kr. 225.906,25 med tillæg af renter.
>
> Såfremt vores kunde [A.] ikke havde investeret i kommanditanparterne ville ægtefællerne ikke være blevet stævnet af … Det bemærkes i denne forbindelse, at vi er af den opfattelse, at der er tale om identifikation mellem ægtefællerne i forhold til den erhvervsmæssige disposition, investeringen i kommanditanparterne, hvorfor tvisten også er erhvervsmæssig i forhold til [B.], selv om [B.] ikke selv foretog investeringen.

Da investering i kommanditanparter i retshjælpsforsikringens forstand er en erhvervsmæssig disposition, og den anlagte retssag mod vores kunder udspringer af denne investering, må vi fastholde vores afgørelse.

Til støtte for vores afgørelse henviser vi til side 114 og 115 i Michael S. Wiisbyes 'Retshjælpsforsikringen' (bilag...) samt til Ankenævnets kendelse nr. 52.492 (bilag …) og kendelse nr. 73.985 (bilag …).

Konklusion
Med disse bemærkninger må vi fastholde, at tvisten er erhvervsmæssig og dermed ikke dækket."

Parternes processkrifter er forelagt nævnet.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 3 Hvilke tvister er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?**

Stk. 1
Tvister i forbindelse med erhvervsudøvelse. Ved erhvervsudøvelse forstås:

a Tvister vedrørende sikredes selvstændige virksomhed, hvad enten der er tale om hovederhverv, bierhverv eller hobbypræget erhverv.
b Formuedispositioner i forbindelse med de under a nævnte forhold."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at tvisten - i øvrigt i overensstemmelse med nævnets praksis i lignende sager - må anses at have sit udspring i klager A.'s formuedispositioner i forbindelse med hendes erhvervsudøvelse som kommanditist, jf. forsikringsbetingelsernes § 3, stk. 1, litra b. Herefter kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning til sagen, som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen